Пра Милан

РТАЊ ПО СРЕДИ НАС

песме

РТАЊСКА СФЕРА

Уреднице
Софија и Павлина Младеновић
Приредио и белешке сачинио
Криле Белић Јастребић

Књигу препоручују
Д`Иван Опачић
Дејан Милојевић Радгост
Слог
Живота Марков Настић
Милан Ковачевић
Корице
Леон Бијелић
Милош Урошевић
За издавача
Марија Младеновић

Примерака
1000
Тисак
ДонатГраф, Београд
donatgraf@live.com

Прво самиздат издање ове књиге печатано је у Стокхолму
у првој половини марта 2020. г.
у тискарници TEXT 4U
благодарећи покровитељству њених власника
Мире и Драгана Радовића
те несебичном подршком и старањем
Микија Гајића и Цвијете, Александра и Александре Леополд

Објављивање овог издања омогућило је предузеће
ПРАМИЛАНИУМ ДОО БОЉЕВАЦ РТАЊ

Пра Милан од Лужице

РТАЊ ПО СРЕДИ НАС

песме

Приредио и белешке сачинио
Криле Белић Јастребић

СВАИРОС
ТЕСЛИЈАНИЈА БЕЛА ГОЛУБИЦА

Ртањ, 2021

Copiright © 2020 by Pra Milan Mladenovic de Luzice

Ртањ је корен заривен у Небо

У спомен на породицу Минх
која је своју велику душу завештала Ртњу

НЕБАЦ КАМЕН

Слобода дисања Васељенског Тодора
или
О праутодорењу Бића

Београд, Калемегдан, 1992

Посвета
Васељенки Гордани,
најсјајнијој звезди у сазвежђу Тодор

* Написано непосредно уочи отварања ретроспективне изложбе академика Тодора Стевановића („Пра Васељенца“) у Уметничком павиљону „Цвијета Зузорић“ у Београду („Откривење Тодорово о постојању или самобитности Васељене“, 1992. г.) и прочитано на њеном отварању. Песма је објављена у дневном листу „Политика“ у оквиру опсежног интервјуа са сликарем поводом изложбе.

Повод за песму дао је чувени „Марков камен“ надомак подртањског села Планиница између Зајечара и Бољевца који су двојица уметника намеравала да пренесу на један од престоничких тргова.

НЕБАЦ КАМЕН

Тодоров камен плови
Васељеном
Васељенски престо Тодоров је
Трг
На тргу, дакле, столује
Тодор
На тргу се, дакле, утодорује
Биће

Тодоров камен камен је
Темељац
Темељ је лебдећи Вртањ
Душе
Ртањ је корен заривен у
Небо
У Небу се, дакле, утодорује
Биће

Тодоров камен не́бац је
и нѐбац
Небељац камен Тодоров је
Трон
Из Небца се, дакле, истодорује
Биће
У Бићу се, дакле, утодорује
Тодор

РЕТКОБРОДИЦА
ИЛИ
РТАЊ ДОБРЕ НАДЕ*

Ртањ, лето 2008 - пролеће 2017

Посвета

Милени Јанковић,
председници Фондације „Ртањ добре наде“
и њеним двема Ртањским вилама,
Јасмини и Јелени, Јасмини за венчање

* „Реткобродица“ је очиггедан песником искован антоним за висораван Честобродица на обронцима Ртња, између Параћина и Зајечара, донедавно чувену по зимским саобраћајним застојима, отклоњеним по изградњи одличног магистралног пута.

Три начина на које се по захтеву песника предочава потпуно исти текст песме својеврстан су експеримент који треба да допринесе дубљем залажењу у њену смисаону, лексичку, музичку и ритмичку вишеслојност.

РЕТКОБРОДИЦА I

1

Ретко Честобродицом броде и допловљавају к
нама и откривају нам своје тајне
Бози
И често их залуд дозивају у подне јастреб
у сумрак сова а у свитање
певац
Иако под њом дражесно и многоодблесно
зрнастим сјајем пјероделафранческује
Бољевац
И лелујави се шумарци и брези да их призову
питомо таласају и лењо тоскâње
у слози

2

Али на вековитим плећима прасербијски дичан
над њом се прси и торжествује
земљовит а небодотични
Ртањ
И као из Тесалије Олимп
из Јерменије Арарат из Сибирије Урал
и овде из Пра-Славије
ниче
Тај пехар наливен земаљским напицима
уд набрекло шиљат зато да жудне Небеснице
заводи и насађује
на вртањ
Па да за њима и Бози ка нама све чешће броде
и да на нâс по истим гресима
и по истим слабостима
личе

3

Шта друго да се излегне из тог сплитања
до рђи недоступан
ртањски уродив
плод
Па да Соко полети из Бање и извести Зајечар
и Неготин и Винчу и Лепенски Вир
па и саму побеђену
Смрт
Да се за сва времена ствара
бесамртан прастар а нов
богочовечански
род
Јер су победиле Ртањске виле
и заувек пребродив и честобродив
за добру наду постао
наш Рт

РЕТКОБРОДИЦА II

1

Ретко Честобродицом броде
и допловљавају к нама
да нас у своје тајне
саучесно упуте
Бози
И често их залуд дозивају
у подне јастреб
у сумрак сова
а у свитање
певац
Иако под њом многоодблесно
из језгра твари
зрнастим сјајем
пјероделафранческује
Бољевац
И лелујави се шумарци и брези
да их призову
питомо таласају
и тоскâње
у слози

2

Али на вековитим плећима
прасербијски дичан
над њом се прси и торжествује
земљовит а небодотични
Ртањ
И као из Тесалије Олимп
из Саборије Урал
из Јерменије Арарат
и овде из Пра-Славије
ниче
Тај пехар наливен земаљским напицима
уд набрекло шиљат
да жудне Небеснице
заводи и насађује
вртањ
Зато да за њима и Бози
ка нама све чешће броде
и да по истим гресима на нâс
и по истим слабостима
личе

3

Шта друго да се излегне
из тог сплитања
до рђи недоступан
ртањски уродив
плод
Па да Соко полети из Бање
и извести Зајечар и Неготин
и Винчу и Лепенски Вир
па и саму побеђену
Смрт
Да се за сва времена ствара
бесамртан прастар а нов
богочовечански
род
Јер су победиле Ртањске виле
и заувек пребродив и честобродив
за добру наду постао
наш Рт

РЕТКОБРОДИЦА III

1

Ретко Честобродицом броде
И допловљавају к нама
Да нас у своје тајне
Саучесно упуте
Бози
И често их залуд дозивају
У подне јастреб
У сумрак сова
А у свитање
Певац
Иако под њом многоодблесно
Зрнастим сјајем
Из сваке трунке твари
Пјероделафранческује
Бољевац
И лелујави се брези
Да их призову
Питомо таласају
И тоскâње
У слози

2

А на вековитим плећима
Прасербијски дичан
Прси се и торжествује
Земљовит а небодотични
Ртањ
И као из Тесалије Олимп
Из Јерменије Арарат
Из Сибирије Урал
И овде из Пра-Славије
Ниче
Тај уд набрекло шиљат
Наливен земаљским напицима
Да жудне Небеснице
Заводи и насађује
На вртањ
Зато да и Бози за њима
Све чешће ка нама броде
И да на нâс по истим гресима
И по истим слабостима
Личе

3

Шта друго да се излегне
Из тог сплитања
До рђи недоступан
Ртањски уродив
Плод
Па да Соко полети из Бање
И извести Зајечар и Неготин
И Винчу и Лепенски Вир
Па и саму побеђену
Смрт
Да се за сва времена ствара
Бесамртан
Прастар а нов
Богочовечански
Род
Јер су победиле Ртањске виле
И заувек пребродив
И честобродив
За добру наду постао
Наш рт

САМО РТАЊ СЕ СМЕ
ИЛИ
РТАЊСКА СВЕЧАНА ПЕСМА ЉУБАВИ

25. свитањ (јануар) 2018

Посвета

СвеМарији Харутјунан Романов Младеновић

* „Ртањска химна љубави“ настала је 2017-2018. године истовремено и као песничка и као музичка творевина коју је песник потом отпевао и снимио, пратећи се на гитари. Спот се може наћи на

https://www.youtube.com/watch?v=w0vNd4OPW5Q

Песма је први пут изведена 25. јануара 2018. г. у позоришно-музичко-биоскопској дворани опустошеног Соколског дома на Ртњу, у тренутку када га је песник, у име невладиних организација Теслијанија - Бела Голубица и Ртањ добре наде, с адвокатицом Миленом Јанковић, преузео на старање. Потом је у његову обнову уложио сва средства од судске накнаде за лежање у комунистичком робству и за судско спаљивање својих Париских дневника.

САМО РТАЊ СЕ СМЕ

1

Вама које смо волели
А гаснули нам плам
И које смо преболели
Када се остане сам

Хвала на горком надању
Да удес не буде брз
Хвала што се у страдању
Љубав не претвара у мрз

2

Ссамо љубав љубав љубав
Нама је све
Само љубав љубав

Ссамо љубав љубав љубав
Нама је све
Само љубав љубав
Само љубав се сме

Нема мржње лажи злобе
Љубав нама је све
Цики цики цики цики
Љубав нама је све
Само љубав се сме

3

Ссамо Ртањ Ртањ Ртањ
Нама је све
Само Ртањ Ртањ

Ссамо Ртањ Ртањ Ртањ
Нама је све
Само Ртањ Ртањ
Само Ртањ се сме

Нема мржње лажи злобе
Ртањ нама је све
Цики цики цики цики
Ртањ нама је све
Само Ртањ се сме

4

Све нас које сте волели
А гаснули вам плам
И које сте преболели
Када се остане сам

Мржња нас нижњих распиње
И завист све разара
А само љубав зачиње
И све изнова ствара

5

Ссамо љубав љубав љубав
Нама је све
Само љубав љубав

Ссамо Ртањ Ртањ Ртањ
Нама је све
Само Ртањ Ртањ
Само љубав се сме

Нема мржње лажи злобе
Ртањ нама је све
Цики цики цики цики
Љубав нама је све
Само Ртањ се сме

ВЕДСКИ РОД СЛОВЕНА
или
ЗВЕЗДАНО СМО ТРУЊЕ*

Ртањ, 28. јар (јул) 2018

Посвета

Духу Ртња Саши Наћфеију

* Песма је објављена у недељном „Магазину“ дневног листа „Политика“ на дан 05. августа 2018. године старањем новинара Слободана Кљакића који је, уз Сашу Наћфеија, организатора експеримента са слањем мисаоних слика из Новосибирска на Ртањ, присуствовао њеном настанку у циглих пет минута, за кафанским столом у мотелу Балашевић, пруживши читаоцима „Политике следеће објашњење:

„У експерименту на Ртњу са слањем мисаоних слика, вођеним из Новосибирска, учествовао је и песник и философ Пра Милан од Лужице (др Милан Младеновић), који је одмах по емитовању и примању тих слика написао надахнути сонет под горњим насловом.

Исте вечери, као и током наредна два дана, ови стихови су постали нека врста химне коју је њен аутор, на захтев ртањских гостију, у више наврата читао пред окупљенима и пред камерама неких локалних телевизијских станица.“

ВЕДСКИ РОД СЛОВЕНА

Двоструки крст - осмокрака звезда
Лице је Перуна који Небом тутњи
Ртањски соко излеће из гнезда
У ОдаШиљак улеће у ћутњи

Пре грмљавине Тесла шаље муње
Светлосне стреле парају небеса
Иако само звездано смо труње
Део смо свебожанског урнебеса

Кукавни крсте додај себи куке
Па осмотручи предваскрсне муке
Да се препороди ведски род Словена

Сибир и Сабир Русију Расену
Прастари Сърби Винчом да покрену
Па да Лепенце слави Васељена

РТАЊ БЛИЖЕ НЕБУ
ИЛИ
ДОБРО ДОШЛИ БОЉЕВАЦ НАШЛИ

Ртањ, 09. перун (август) 2018

БољеваЦнашлица

за председника општине Бољевац
др Небојшу Марјановића,

са сећањем на благопочившег
др Илију Поповића
који је своју лекарску каријеру започео
у граду на Чарнаути, подно Ртња

* „БољеваЦнашлица“ је „твореница на твореницу“ („неологизан на неологизам“): Песник је одавно изумео „бољеваСнашлицу као недостајући антоним за „добродошлицу“, па се име Ртњу најближег града напросто подастрло за врхунску маркетиншку крилатицу коју председник те општине Небојша Марјановић до дана данашњег није искористио, иако му је песма због тога посвећена.

РТАЊ БЛИЖЕ НЕБУ

Како да преживе у љутоме бојУ
У искон уткани Сьрби старославци
Како да Слова остану на броју
Кад на њих насрћу губави мутавци

Зајеча **Р** ал’ издржа напад
С њим и **Т** јер Тимок му га даде
Ат изњишта **А** да крену на запад
Њиштање **Њ** да залече јаде

Тако се из Словâ Пирамида диже
Да Ртњем Сьрби Небу буду ближе
Кад буду своје Богове пронашли

Зато створише и град своје душе
Чији им житељи громко ускликнуше
Добро нам дошли и Бољевац нашли

ОЛТАР БИЋА
ИЛИ
РТАЊСКИ ОДАШИЉАК

Ртањ, 10. перун (август) 2018

Проширени сонет за ртањског травара-жреца
пра Милорада Гргурова,
самоименованог Попа са Ртња

* Ова песма настала је непосредно по песниковом „далекозвоном“ разговору са Милорадом Гргуровом (потомком чувене прве сербске глумице Милке Гргурове) који је с друге стране жице надахнуто исповедао своју животну замисао Ртња као богомствореног места за окупљање „свих Сърба света“. Тиме је неизмерно допринео данашњем омамљујућем изазову ртањске пирамиде коју нови нараштај све више распознаје као место столовања сърбских богова.

Надимак који је самоме себи наденуо и којим се прославио накривопућује на мисао да „Поп са Ртња“ оличава православног свештеника. Уствари, том равничарском војвођанском бићу више би пригодовало звање „Ртањски жрец“ јер се са високом самосвешћу о својој позваности одазвало призиву сърбске и светске Врховне Пирамиде и доселило у њено подножје.

Оно извориште ртањске благотворне енергије које народ зове „Светилиште“ његово је откриће. и он му је дао име. Други су га присвојили и изменили му назив у „Врело“.

„Одашиљак“ у песми и у њеном наслову песник је извео из „Шиљка“, назива највишег врха Ртња, који је употребио и за наслов свог предавања “Ртањ као пријемник и одашиљач енергије звезда“.

ОЛТАР БИЋА

Ко год је Земљанин а србскога рода
Где год Расељеном за живота ходи
Нека га прамац душевнога брода
На Свети Ртањ Боговима води

Да буде олтар људског препорода

Зашиљен врх је место где се срећу
Небесници са жрецима бића
Ту крилатићи са небеса слећу
Код своје браће Праземаљковића

Божански наум кроз димњак планете
Штедро избија из ртањског Шиљка
Да свим бићима судбину исплете

Зов са тог моћног србског одашиљка

Па да им с вешћу анђели долете
Да србски род је земаљска светиљка
Свог небеског Ртња да се сете

РТАЊ ПО СРЕДИ НАС
ИЛИ
ВАСЕЉЕНСКИ ГОНГ

Благовести 2019,
Ртањ (на веранди „Радгоста“)

За житковачког кнеза
Видејана Радгостног от Милојевић,
на чијој је веранди изнад Дејезерцета
настала ова песма,

а и за новосадску вилу
Анико Петровић,
чији је небески гонг за то кратко време
прожимао Васељену

РТАЊ ПО СРЕДИ НАС

Ртањ по среди нас
А твоја храна је звук
Гонг брује све до у спас
До у свеутишајни хук

Из васељенске висине
Ртањ по среди нас
Носи ти одјек тишине
И сваку ти кострeши влас

Светлост ти слива у глас
Кроз тело божански сев
Ртањ по среди нас
Приземљује свемир у пев

Зар икада да ти мине
Тај васељенски час
Пре но што ти сине
Ртањ по среди нас

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

ПРА МИЛАН ОД ЛУЖИЦЕ (др Милан Младеновић) рођен је 21. новембра 1949. у Ужицу, Сърбија. По завршеној средњој школи (Девета и Прва београдска гимназија, 1968), Филозофски факултет, групу за филозофију, завршава 1975. у Београду, а докторат трећег степена на Сорбони у Паризу, 1982. Студирао је и француску књижевност у Паризу (1969-70), класичну филологију у Београду (1972-1975) и православну теологију на париском Институту Светог Сергеја (1981-1982).

Још у гимназији основао је нов књижевни и уметнички, а током студија и философски правац *опсесионизам*.

Предавао је философију у најстаријој сърбској (Сремски Карловци, 1977-78) и у најстаријој београдској гимназији (Прва београдска, 1979-80). У Карловцима основао књижевни лист "Бранко" и илегалну Странку Правога Слова.

На путовању кроз Азију (1978) стигао до Индије, а у Индији до Њу Делхија, Бенареса, Таџ Махала... На Фестивалу европске поезије у Лувену (Белгија) учествује три године узастопно (1982-84).

Током целокупног свог школовања и професуре Милан Младеновић је долазио у сукоб са тоталитарним комунистичким режимом. Избачен је из Девете београдске гимназије (1967), учествовао у студентским демонстрацијама 1968. и био председник бунтовних студената Филозофског факултета (1971-1972), у ком својству је био политички учитељ нешто млађем Зорану Ђинђићу кога је одредио за свог наследника. У више наврата због "морално-политичке неподобности" спречаван је да добије место на Београдском и Новосадском универзитету.

Због антикомунистичких текстова под псеудонимима у париском емигрантском часопису „Савременик", у Београду је ухапшен 5. октобра 1984. г. и упркос протестима целокупне светске јавности, осуђен на 14 месеци затвора. Хапшење, боравак у затвору и потом четворогодишње ускраћивање пасоша осујетили су му добијање професуре на париској Сорбони. У затвору ће штрајковати глађу 40 дана и у сврху одбране написати своју знамениту *Завршну реч*. Током прогона одузето му је шест свезака Париских дневника који ће 1996. године бити судски уништени. Године 2009. добио је судску рехабилитацију, а 2017. судску надокнаду чији је целокупан износ уложио у стварање духовног сред-средишта Србије на тајанственој планини-пирамиди Ртањ.

По изласку из затвора оснива прву велику приватну издавачку кућу („Сфаирос", 1987) која ће и организацијом и издањима срушити концепт комунистичког издаваштва. Један је од обнављача, писац програма и први председник Извршног одбора Народне радикалне странке (НРС, 1989) те оснивач и председник Конзервативне странке (КС, 1991). Члан Крунског политичког савета Александра Карађорђевића од 1992. У два наврата (1990. и 1997) кандидован за председника Србије. Два пута боравио у Америци и Канади, први пут као председник ИО НРС (1990), други пут као председник КС (1992), када је са најугледнијим представницима српске политичке емиграције основао „ОПИС“ (Одбор за правду и истину о Србима) и „ПОКС“ (Покрет за обнову Краљевине Србије“). Говорио у америчком Конгресу, на највишем нивоу примљен у State Departmrent-у, а у Отави се сусрео са канадским председником Брајаном Малрунијем. Са својим оцем проф. др Марком Младеновићем основао је „Опстанак“-удружење за борбу против беле куге (2002).

И поред многоструке и запажене јавне делатности током деведсетих година XX века, Младеновић је због своје непомириве борбе против узастопних облика комунистичког

камелеонског прилагођавања непрекидно био изложен прогону, уништавању духовних и материјалних тековина свога рада, злостављању, све до више пута поновљеног физичког угрожавања живота. Доказ симболичког пребацивања истог прогона у XXI век стигао је већ у самој новогодишњој, односно новомиленијумској ноћи 2000-2001, када је опљачкано и опустошено седиште „Сфаирос-а“ у Земуну, са потоњим сазнањем да је разбојништво почињено по налогу Државне безбедности. Током покушаја да напуштен и запуштен Дом здравља у Ломиној улици у Београду уз знатна улагања претвори у Равногорски културни центар („Сварожана“, 2004), голим рукама савладао је атентатора. У закупљеном стамбеном и пословном простору на београдској Чубури бесправно му је исечена струја, да би је назад добио после 11 година скандалозног судског отезања. У том раздобљу принудно је боравио у селу Рамаћа на планини Рудник, на Ади Циганлији (Чичади), најзад и на Ртњу.

Деведсетих година XX в. био је потпредседник Свесловенског Савеза, саоснивач и староста Братства Лужичких и Балканских Сърба, генерални секретар Друштва за књижевност и културу Југославија-Канада, те потпредседник Сърбског фонда словенске писмености и словенских култура. На челу Друштва за обнову Светих Арханђела код Призрена (1984-85) најзаслужнији за изградњу манастирског конака. Творац манифестација „Песничко Небо“ на тргу „Белависта“ у Херцег Новом и „Сусрети саборности и расејања“ са издавачком кућом „Град-писац Херцег Нови“ (Драгиша Мацгаљ и Драгољуб Шћекић). Са Велимиром Абрамовићем уређује и објављује двојезични (сърбско-енглески) часопис „TESLIANA" (1993-95). Са својим „Сфаиросом“, новинском кућом „Вечерње новости“ и Удружењем књижевника Србије осам година додељивао награду са именом свог преминулог песничког пријатеља Милана Лалића (1992-99).

Амбасадор мира Светске федерације за мир постао је 2005. Тих година путовао је у Јужну Кореју, Кину и Русију, а током 2006. основао Удружење за мир кроз културу, спорт и образовање „Теслијанија - Бела Голубица", у оквиру чијег је деловања, а поводом Олимпијада у Пекингу (2008), Лондону (2012) и Рио де Жанеиру (2016), обављао „Олимпијска планетарна бдења за мир“ и у све 24 временске зоне наше планете слао „Олимпијске посланице сапутнику Сунца“, здружене у збирци *Миландар*, од 2012. г. објављене у више издања и преведене (за сада) на енглески, француски, шпански, јерменски и руски.

У лето 2013. г. на Гледићким планинама основао је Удружење „САМАР - ЗА ДОБРО СЪРБИЈЕ“.

С пролећа 2014. именован је за саветника председника Равногорског покрета, а две године потом и за председника Политичког савета тог Покрета чији је политички програм објавио у књизи *Равнорорска Сърбија*..

Крајем 2017. г. добио је судску надокнаду за робијање и спаљивање својих рукописа и преселио се са супругом на планину-пирамиду Ртањ, где је сав добијени новац, по свом ранијем обећању, уложио у „Ртањску обнову Сърбије“, најпре у обнову тамошњег запуштеног Соколског дома (сада „Миландар“) и његове позоришно-концертне дворане („Опсенаријум“), у који је простор преселио своју библиотеку од 10.000 књига и „рашчетворену“ књижевну архиву, а потом основао „Библиотеку сърбске поезије“, Савез удружења „Друштво сърбских великана“ и ЗАСЪРБИСТ („Завод за сърбијска истраживања)“, те отворио своју Језичко-преводилачку и Песничко-философску школу. Убрзо потом закупио је на тој планини урушен туристичко-угоститељски комплекс „Миленијум“ и обновио га под именом „Културно-уметнички угоститељски лавиринт (КУУГЛ) ПРАМИЛАНИУМ“. Суочен са тешкоћама у спровођењу тога наума, основао је Удружење за очување и заштиту Ртња (УЗОР).

Боравећи у Шведској почетком 2020. г. покренуо је оснивање кровног удружења сьрбских организација у расејању под називом РАСЕЉЕНА.

Као шаховски мајсторски кандидат др Младеновић је остварио победе над многим врхуским шахистима, између осталих и над светским прваком Карповом, али је због посвећености књижевним, философским и јавним пословима доста рано напустио (жртвовао!) активно играње шаха. Истакао се и у компоновању шаховских проблема.

Отац је пет кћери.

Од 1967. године Милан Младеновић је започео са редовним објављивањем у књижевној периодици и публицистици, а почев од 1979. г. објавио преко 30 ауторских књига и десетак превода са осам живих и класичних језика (Платон, Лајбниц, Сведенборг, Хелдерлин, Сартр, итд. - *вид. даље „Од истог писца“*). Писао је и објављивао и на француском, енглеском и шпанском, а превођен је на близу 30 језика.

Више истакнутих композитора сачинило је музичку обраду његових песама, а изводили су их истакнути вокални солисти (Мерима Његомир, Владета Р. Кандић, Зоран Све Јовановић, Драган Млађеновић Шекспир) и музичке дружбе („Моби Дик“, „Сварожићи“, „Слободни стругари“, „Ртањска бића“). Немали број песама је и сâм компоновао (између осталих „Химна препорода Србије“, „Србска рођенданска песма“, „Девојчица“, „Ужичка балада“, „Peace Land“, „Европа мира“, “Белграда - за право име моста преко Аде“.“„Лети пролеће“, „Ртањска химна љубави“, „Нолитва“...) и пева их, пратећи се на гитари.

Упркос свему томе, никада у својој земљи, ни у „комунистичкој“ ни у „посткомунистичкој“ ери, није добио ниједну награду, никада није позван ни на један од преко 250 књижевних и уметничких фестивала и манифестација, нити му је иједну од књига икада објавио неки од водећих државних или параприватних издавача.

ОД ИСТОГ ПИСЦА

АУТОРСКА ДЕЛА

ПЕСМЕ ИВИЦЕ ПОНОРА, "Запис", Београд - Јагодинска библиотека, 1979.

ДУШЕ ГРАДОВА (прозно-поетске мапе), "Књижевне новине", Београд 1988. (са 15 црно-белих илустрација Милића од Мачве).

КЊИГА О ПРАЗНОМ - излучена из духа Ивице Понора (песме, са црно-белим илустрацијама Тодора Стевановића), "Графос", Београд, 1990.

ЗАВРШНА РЕЧ - Увод у доба словесности (одбрана на Суду), ауторско издање, Париз 1990.

СЛЕДЕЋИ РАТ ДРАЖЕ МИХАИЛОВИЋА (огледи и песме), Епархија "Нова Грачаница", Чикаго, 1990.

СРПСКА ДУША ТОРОНТА - Душе градова Канаде и Америке (прозно-поетске мапе), два издања 1993. и 1994, "Багдала" (Крушевац) - "Октоих" (Подгорица) - "Сфаирос" (Земун) - "Град-писац Херцег Нови".

МОРАМ ДА ВИДИМ ОСТРВА (избор песама, приредила Весна Башић), "Источник" (Нови Сад) - "Плави змај" (Сремски Карловци), 1995.

ЕВРОПИЈА - и друге глогољубиве песме (илустрације љубомира Миљковића, поговор Небојше Ковачевића), "Сфаирос", Земун, 1995.

ЗАВРШНА РЕЧ - Увод у доба словесности (одбрана на Суду), друго издање, "Сфаирос", Земун, 1995. (поговор и "Хронологија" Небојше Ковачевића, илустрације Рајка Ковачевића).

ЗЕМАЉСКИ ШАР (избор песама, приредио Криле Белић-Јастребић, предговор: Предраг Бјелошевић, поговор: Драгиња Урошевић), "Глас српски" (Бања Лука) - "Апостроф" (Београд), 1998.

ДУШЕ ГРАДОВА (прозно-поетске мапе), друго издање, "Просвета", Ниш, 1998. (са илустрацијама Милића од Мачве - 12 у боји и 3 црнобеле).

ОЛГИЈАНСКИ ПУТ - Ка сърбском опстанку, са поговорима проф. др Александра М. Петровића и Небојше Ковачевића, "Калеком", Београд 1999.

КРАЈ БРОЗНОГ ВРЕМЕНА (I, II), приредио др Антоније Тезић, поговор: проф. др Милан Петровић, "Сфаирос", Земун 2000.

- *МЕФИСТОФЕЛОВСКИ ЗАГРЉАЈ ЗАПАДА* (I део),
- *РАЂАЊЕ И ПАД СЛОБРОЗАНИЈЕ* (II део);

РЕСНИК - СТИХОМАХОВА ПОЕТИКА (песме 1977-2007, приредила и предговор написала Мирјана Брковић), "Издавачка књижарница Зорана Стојановића", Сремски Карловци - Нови Сад 2007.

ЗАВРШНА РЕЧ - Увод у доба словесности (одбрана на Суду), треће издање - "Издавачка књижарница Зорана Стојановића", Сремски Карловци - Нови Сад 2008. (предговор приређивача: Мирјана Брковић, прослов: Милан Петровић Церски, поговор: Станислав Никић, прилог: Небојша Ковачевић, илустрације: Рајко Ковачевић Рунг).

ОПСЕСИОНИЗАМ (философија, 1967-1975) - први том петокњижја *Опсесија Ивице Понора*, приредио Криле Белић Јастребић, предговор др Желимир Вукашиновић. Центар слободарских делатности, Крагујевац, 2010.

ДНОВРХ (поезија, 1956-1975) - други том петокњижја Опсесија Ивице Понора, приредио Криле Белић Јастребић, предговор др Желимир Вукашиновић. Центар слободарских делатности, Крагујевац, 2012.

РУСЕРБИЈА (песме), Сфаирос, Београд 2012.

СТРУГОПЕВИ (испеванке), Сфаирос, Београд 2012.

МИЛАНДАР - Олимпијске посланице Сапутнику Сунца, Сфаирос, Београд 2012.

МИЛАНДАР – Olimpic Letters to the Companion of the Sun (енглески превод *Миландара*, преводилац Павле пра Павловић).

ВЕЛИКО МОРАВИШТЕ (песме), Сфаирос, Београд 2012.

СЛЕДЕЋИ РАТ ДРАЖЕ МИХАИЛОВИЋА (огледи и песме), друго измењено издање, Сфаирос, Београд 2012.

LAS ALMAS DE LAS CIUDADES (шпански препев *Душа градова*, преводилац Силвија Монрос де Стојаковић), Сфаирос - Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Београд 2012.

LES ÄMES DES VILLES (француски препев *Душа градова*, преводилац Јагода Поповић), Сфаирос - Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Београд 2012.

ДУШИ ГОРОДОВ (руски превод *Душа градова*, преводилац Ана Ростокина), Сфаирос - Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Београд 2012.

ДУШЕ ГРАДОВА (прозно-поетске мапе), треће издање, "Сфаирос, Београд", 2012. (са илустрацијама Милића од Мачве - 12 у боји и 3 црнобеле).

МИЛАНДАР - Послание спутнику солнца, Перевод на руски Вита Пироцкая, Сфаирос - Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 2013.

СТАРИ И НОВИ СЬРБСКИ ЗАВЕТ (философија, историософија), приредила и предговор написала Драгослава Копривица, Сфаирос, Београд 2018.

ВАЖНИЈИ ПРЕВОДИ

ПЛАТОН: *Тимај* (старогрчки, са Марјанцом Младеновић), "Идеје", Београд, 1978.

Ж. П. САРТР: *Критика дијалектичког ума* (француски, с групом преводилаца), Београд, "БИГЗ", 1980.

Г. В. ЛАЈБНИЦ: *Нови огледи о људском разуму* (француски), необјављено, 1985.

Б. Г. ТИЛАК: *Арктичка прадомовина Веда* (енглески), "Књижевне новине", Београд, 1986.

Е. Сведенборг: *Небо и пакао* (латински), "Сфаирос", Београд, 1988.

Ф. Хелдерлин: *Елегије и химне* (немачки), необјављено, 1989.

П. М. ГАЛЛОА: *Алахово сунце засењује Запад* (француски), "Глас српски", Бања Лука, 1996.

САДРЖАЈ

НЕБАЦ КАМЕН
(СЛОБОДА ДИСАЊА ВАСЕЉЕНСКОГ ТОДОРА
или
О ПРАУТОДОРЕЊУ БИЋА) 7

Небац камен 9

РЕТКОБРОДИЦА
или
РТАЊ ДОБРЕ НАДЕ 11

Реткобродица I 13
Реткобродица II 16
Реткобродица III 19

САМО РТАЊ СЕ СМЕ
или
РТАЊСКА СВЕЧАНА ПЕСМА ЉУБАВИ 23

Само Ртањ се сме 25

ВЕДСКИ РОД СЛОВЕНА
или
ЗВЕЗДАНО СМО ТРУЊЕ 31

Ведски род Словена 33

РТАЊ БЛИЖЕ НЕБУ
или
ДОБРО ДОШЛИ БОЉЕВАЦ НАШЛИ 35

Ртањ ближе небу 37

ОЛТАР БИЋА
или
РТАЊСКИ ОДАШИЉАК 39

Олтар Бића 41

РТАЊ ПО СРЕДИ НАС
или
СВЕУТИШАЈНИ ХУК 43

Ртањ по среди нас 45

Белешка о писцу 47
Од истог писца 52